

MOJI ALKOHOLIZAM

Sve je počelo kad sam bio tinejdžer, kad sam počeo graditi svoj imidž. Slabo informiran i još slabije zainteresiran posljedicama štetne upotrebe alkohola počeo sam sa svakodnevnim opijanjima, rano izjutra. Naravno da sam uživao i bio "frajer", svaki dan pijan u školi i poslije škole. Moji su mi se vršnjaci "divili" kako mogu tako funkcionirati, ustolom bio sam među boljima u razredu.

Od traženja imida to se pretvorilo u naviku bez koje ne znaš živjeti, ne znaš iskoristiti slobodno vrijeme osim negdje zasjesti i čekati da te cura obori, i to prije moje osamnaeste. Naravno da se uz alkohol prirodno nadoveže i droga, tako se moji idiličom život počeo pretvarati u pakao, a da nisam toga bio ni svjestan. Godine su prolazile doslovce u magli, a ja sam trpao i trpao u sebe koliko sam mogao, dok nisam došao pred ponor.

Sa trideset godina, otac jednogodišnjeg sina, u akutno pijanom stanju sam po tko zna koji put pokušao samoubjstvo. Tada sam odlučio nešto poduzeti. Svaki savjet koji sam dobio u seli je nosio rečenicu "prestani piti", i napokon sam poslušao. Davio sam se u dnevnu bolnicu i počeo sa liječenjem.

Nakon nesio više od godinu dana upornije,
koliko to sada traje - počinjem vidjeti; onu drugu
stranu realnosti; onu sa druge strane dna boce, ali
ne gledajući ju kroz dvo već sam ja tamo u
prvom licu; sudjelujem u njoj, ja sam postao
realnost.